

- 2) Πρέπει το άρθρο 314 της οδηγίας 2006/112 να νοηθεί και να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, μολονότι στο τιμολόγιο του ΦΠΑ αναγράφεται ότι τα αγαθά απαλλάσσονται από τον ΦΠΑ (άρθρο 226, σημείο 11, της οδηγίας 2006/112) και/ή ότι ο πωλητής εφάρμοσε το καθεστώς του περιθωρίου κέρδους για να παραδώσει τα αγαθά (άρθρο 226, σημείο 14, της οδηγίας 2006/112), ο υποκείμενος στον φόρο αποκτά το δικαίωμα να εφαρμόσει το καθεστώς του περιθωρίου κέρδους όσον αφορά τον ΦΠΑ μόνο όταν ο προμηθευτής των αγαθών όντως εφάρμοσε το καθεστώς του περιθωρίου κέρδους και εκπλήρωσε δεόντως τις υποχρεώσεις του σχετικά με την καταβολή ΦΠΑ (κατέβαλε τον ΦΠΑ στο κράτος του σύμφωνα με το καθεστώς του περιθωρίου κέρδους);

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε την 1η Δεκεμβρίου 2015 η VSM Geneesmiddelen BV κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-578/14, VSM Geneesmiddelen BV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-637/15 P)

(2016/C 048/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: VSM Geneesmiddelen BV (εκπρόσωπος: U. Grundmann, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) στην υπόθεση T-578/14, της 16ης Σεπτεμβρίου 2015, που επιδόθηκε με τηλεομοιοτυπία στις 21 Σεπτεμβρίου 2015·
- να ακυρώσει την επιδοθείσα στις 21 Σεπτεμβρίου 2015 απόφαση του προέδρου του τμήματος να μη συμπεριλάβει τα έγγραφα που υποβλήθηκαν στις 22.7.2015 και 24.7.2015 στη δικογραφία της υποθέσεως T-578/14·
- να διαπιστώσει ότι η Επιτροπή παρανόμως παρέλειψε να αρχίσει τη διαδικασία αξιολόγησης ισχυρισμών υγείας σχετικά με βοτανικές ουσίες της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων, σύμφωνα με το άρθρο 13, τμήμα τρίτο του κανονισμού (ΕΚ) 1924/2006 από την 1.8.2014, και, επικουρικός, να ακυρώσει την απόφαση η οποία υποστηρίζεται ότι περιέχεται στην από 29.6.2014 επιστολή της Επιτροπής, περί μη ενάρξεως της αξιολογήσεως των ισχυρισμών υγείας σχετικά με βοτανικές ουσίες της ΕΑΑΤ, σύμφωνα με το άρθρο 13 πριν από την 1.8.2014.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με το άρθρο 13, κεφάλαιο τρίτο, του κανονισμού (ΕΚ) 1924/2006 –κανονισμός για τους ισχυρισμούς υγείας– (Health Claims Regulation, στο εξής: HCR) η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέχει υποχρέωση να θεσπίσει κατάλογο επιτρεπόμενων ισχυρισμών για τις ουσίες που χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα το αργότερο έως τις 31.1.2010. Κατά την προετοιμασία της θεσπίσεως του εν λόγω καταλόγου ανατέθηκε στην Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (στο εξής: ΕΑΑΤ) να αξιολογήσει τους ισχυρισμούς που είχαν υποβάλει τα κράτη μέλη. Ωστόσο, τον Σεπτέμβριο του 2010 η Επιτροπή ανακοίνωσε την αναστολή και επανεξέταση της διαδικασίας αξιολογήσεως αναφορικά με ισχυρισμούς για βοτανικές ουσίες, οπότε η ΕΑΑΤ διέκοψε την επεξεργασία των εν λόγω ισχυρισμών. Η Επιτροπή ανέστειλε μόνο την αξιολόγηση για βοτανικές ουσίες, όχι όμως και τη διαδικασία για άλλες παρεμφερείς χημικές ουσίες.

Με την από 23.4.2014 επιστολή της, η VSM Geneesmiddelen B.V. κάλεσε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να συνεχίσει, χωρίς καθυστέρηση, την αξιολόγηση των ισχυρισμών υγείας για τις βοτανικές ουσίες που χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα.

Η VSM Geneesmiddelen B.V. θίγεται σημαντικά από την παρούσα νομική εκκρεμότητα και την αβεβαιότητα στον τομέα των ισχυρισμών υγείας για βοτανικές ουσίες που χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα. Πολλοί ισχυρισμοί υγείας που είχαν υποβληθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή αφορούσαν βοτανικές ουσίες που χρησιμοποιούνταν στη σειρά προϊόντων της VSM Geneesmiddelen B.V. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται ισχυρισμοί για την τσουκνίδα/*urtica* (ισχυρισμοί 2346, 2498 και 2787), το βαλσαμόχορτο, υπέρικο το διάτρητο (ισχυρισμοί 2272 και 2273), το μελισσόχορτο (ισχυρισμοί 3712, 3713, 2087, 2303 και 2848) και την αμαμελίδα/*hamamelis virginiana* (ισχυρισμός 3383). Κανένας από τους εν λόγω ισχυρισμούς δεν έχει μέχρι τώρα αξιολογηθεί από την ΕΑΑΤ και, κατά συνέπεια, δεν έχει περιληφθεί στον κατάλογο της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 13, III, του HCR.

Σε επιστολή του με ημερομηνία 19.6.2014, ο αρμόδιος Επίτροπος ενημέρωσε την αναιρεσείουσα ότι διάφορα κράτη μέλη και ενδιαφερόμενα μέρη έχουν εκδηλώσει στην Επιτροπή την ανησυχία τους όσον αφορά τη διαφορετική μεταχείριση προϊόντων που περιέχουν τέτοιες ουσίες σύμφωνα με τη νομοθεσία για τους ισχυρισμούς υγείας τόσο για τα τρόφιμα όσο και για τα παραδοσιακά φυτικά φάρμακα. Ο Επίτροπος ενημέρωσε την αναιρεσείουσα ότι η Επιτροπή δεν θα προβεί στην αξιολόγηση των ισχυρισμών υγείας για τα φυτικά προϊόντα στο παρόν στάδιο. Η Επιτροπή χρειάζεται χρόνο για να προσδιορίσει τον απαιτούμενο βέλτιστο τρόπο δράσεως.

Η αναιρεσείουσα θεώρησε απαράδεκτη την απάντηση του Επιτρόπου. Για τον λόγο αυτό, ο νόμιμος εκπρόσωπος της αναιρεσείουσας στην παρούσα διαδικασία απέστειλε δεύτερη επιστολή στον Επίτροπο, με ημερομηνία 8.7.2014, θέτοντας ως προθεσμία για την έναρξη της αξιολογήσεως των ισχυρισμών υγείας για τα φυτικά προϊόντα της ΕΑΑΤ την 31.7.2014. Καμία απάντηση δεν δόθηκε στην εν λόγω επιστολή.

Η αναιρεσείουσα προσέφυγε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ζητώντας από αυτό να διαπιστώσει ότι η Επιτροπή παρανόμως παρέλειψε να προβεί στην αξιολόγηση ισχυρισμών υγείας σχετικά με βοτανικές ουσίες της ΕΑΑΤ, και, επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση περί μη έναρξεως της αξιολογήσεως ισχυρισμών υγείας σχετικά με βοτανικές ουσίες της ΕΑΑΤ. Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ως απαράδεκτη στην υπόθεση T-578/14 με την από 16 Σεπτεμβρίου 2015 διάταξη. Με την παρούσα αίτηση αναίρεσεως, η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει την ανωτέρω διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου και να δεχθεί τα αιτήματα που υποβλήθηκαν με την ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή.

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει διαδικαστικές πλημμέλειες που θίγουν τα συμφέροντα της αναιρεσείουσας, και, επιπροσθέτως, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε με την ανωτέρω διάταξη το δικαίωμα της Ένωσης. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε την προσφυγή απαράδεκτη για τους εξής λόγους: i) η αναιρεσείουσα δεν τήρησε τις προβλεπόμενες από τον νόμο προθεσμίες· ii) η αναιρεσείουσα δεν απέδειξε δεόντως ότι είχε συμφέρον για την κίνηση της διαδικασίας· iii) οι μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 28, του κανονισμού 1924/2006 επαρκούν για την προστασία των υπευθύνων επιχειρήσεων τροφίμων και η θέσπιση οριστικού καταλόγου επιτρεπόμενων ισχυρισμών υγείας δεν θα αποτελούσε σημαντικό πλεονέκτημα για τους υπεύθυνους επιχειρήσεων τροφίμων, και iv) οι διατάξεις του κανονισμού για τους ισχυρισμούς υγείας αφήνουν στη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής τον προσδιορισμό του χρονικού πλαισίου εντός του οποίου πρέπει να θεσπιστεί ο κατάλογος των επιτρεπόμενων ισχυρισμών και η Επιτροπή διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια για να το πράξει. Οι εν λόγω διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου παραβιάζουν τη ΣΛΕΕ, τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης κι άλλες διατάξεις του δικαίου της ΕΕ.

Η Επιτροπή δεν διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια όσον αφορά τον χρόνο και τον τρόπο των ενεργειών της. Στο άρθρο 13, τμήμα τρίτο, του κανονισμού 1924/2006 αναφέρεται ότι πριν από τη λήψη οποιασδήποτε αποφάσεως η Επιτροπή οφείλει να διαβουλευτεί με την ΕΑΑΤ καθώς και ότι η Επιτροπή πρέπει να οριστικοποιήσει τον κατάλογο το αργότερο έως τις 31 Ιανουαρίου 2010. Τόσο ως προς τη διαβούλευση με την ΕΑΑΤ όσο και ως προς τη θέσπιση του καταλόγου το αργότερο έως τις 31 Ιανουαρίου 2010 η Επιτροπή δεν διαθέτει διακριτική ευχέρεια. Το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένες διαπιστώσεις. Εφόσον τα κράτη μέλη πρέπει να μεταφέρουν στην εσωτερική νομοθεσία τους τις οδηγίες της ΕΕ εντός της προθεσμίας που τίθεται από την οδηγία και, ως εκ τούτου, δεσμεύονται από το δικαίωμα της ΕΕ, το ίδιο ισχύει και ως προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία επίσης δεσμεύεται από την προθεσμία που τίθεται στον κανονισμό. Αν η μη τήρηση των προθεσμιών από τα κράτη μέλη θεωρείται ως σαφής παραβίαση του δικαίου της ΕΕ, το ίδιο ισχύει και για την εκ μέρους της Επιτροπής μη τήρηση των προθεσμιών που τίθενται στον κανονισμό για τους ισχυρισμούς υγείας.

Το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε αποφαινόμενο ότι οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων τροφίμων, όπως η αναιρεσείουσα, προστατεύονται από μεταβατικές διατάξεις. Το άρθρο 28, τμήμα πέμπτο, του κανονισμού παραπέμπει ευθέως στο άρθρο 13, τμήμα τρίτο, του κανονισμού, το οποίο σημαίνει ότι οι μεταβατικές διατάξεις έληξαν το αργότερο στις 31 Ιανουαρίου 2010. Η μη τήρηση της εν λόγω προθεσμίας και η εφαρμογή των μεταβατικών διατάξεων και για έναν ή δύο μήνες μετά τις 31 Ιανουαρίου 2010 ενδέχεται να είναι αποδεκτή, αλλά η μη τήρηση των προθεσμιών που θέτει ο νόμος μετά από έξι χρόνια δεν εκπληρώνει τους στόχους για τους ισχυρισμούς υγείας του κανονισμού αυτού.

Εφόσον η αναιρεσείουσα προέβαλε αιτήματα που ήδη βρίσκονται υπό εξέταση από την ΕΑΑΤ, η αναιρεσείουσα θίγεται άμεσα και, ως εκ τούτου, νομιμοποιείται να στραφεί κατά της Επιτροπής. Οι κρίσεις του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-296/12 έχουν εφαρμογή στην παρούσα υπόθεση.

Η αναιρεσείουσα έχει τηρήσει όλες τις προθεσμίες που προβλέπονται στα άρθρα 265 και 263 ΣΛΕΕ. Το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε τα δικαιώματα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας της αναιρεσείουσας σύμφωνα με τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 3 Δεκεμβρίου 2015 — Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-646/15)

(2016/C 048/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements

Καθών: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει με την ελευθερία εγκαταστάσεως, την ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων ή την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, η θέσπιση και η διατήρηση σε ισχύ από κράτος μέλος νομοθετικών ρυθμίσεων όπως αυτή του άρθρου 80 του νόμου του 1992 περί φορολογήσεως των κερδών, σύμφωνα με την οποία επιβάλλεται φόρος επί της λανθάνουσας υπεραξίας των στοιχείων του ενεργητικού ενός trust αν, καθ' οιονδήποτε χρόνο, οι διαχειριστές του trust παύσουν να κατοικούν ή να έχουν τη συνήθη διαμονή τους στο οικείο κράτος μέλος;
- 2) Αν γίνει δεκτό ότι η επιβολή ενός τέτοιου φόρου συνιστά περιορισμό της ασκήσεως μιας εκ των ανωτέρω ελευθεριών, μπορεί αυτός ο φόρος να δικαιολογηθεί βάσει της ισόρροπης κατανομής των εξουσιών φορολογήσεως και έχει ένας τέτοιος φόρος αναλογικό χαρακτήρα όταν η οικεία νομοθεσία ούτε παρέχει στους διαχειριστές του trust τη δυνατότητα να καταβάλουν μεταγενέστερα ή τμηματικά τον εν λόγω φόρο ούτε λαμβάνει υπόψη οποιαδήποτε ενδεχόμενη μεταγενέστερη μείωση της αξίας των στοιχείων του ενεργητικού του trust;

Συγκεκριμένα, υποβάλλονται τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

- 3) Θίγεται κάποια από τις ανωτέρω θεμελιώδεις ελευθερίες στην περίπτωση που ένα κράτος μέλος επιβάλλει φόρο υπεραξίας επί της αύξησεως της αξίας περιουσιακών στοιχείων τα οποία βρίσκονται στην κατοχή trusts όταν οι περισσότεροι από τους διαχειριστές δεν έχουν πλέον την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή τους στο οικείο κράτος μέλος;